

CAGLIERO 11 - JUNI 2011

Beste Salesiaanse missionarissen,
Beste vrienden van de salesiaanse missies,

Hartelijk gegroet in deze maand van het Heilig hart, gewijd aan het gebed voor de religieuze en priesterroepingen in het jaar waarin wij de salesiaanse missionaire dag houden over het salesiaanse missionaire Vrijwilligerswerk!

“Het vrijwilligerswerk... is een schitterende gelegenheid om Gods roep te ontdekken” zo heeft de Algemeen Overste verklaard bij het besluiten van een werkgroep van directeurs van het missionaire vrijwilligerswerk van zeven provincies (AUL, SUE, AUS, CEP, PLS, GBR, IRL) gehouden in Rome.

45 jaar na de “Matto Grosso Actie” biedt het merendeel van de provincies aan de jongeren de ervaring aan van het vrijwilligerswerk. Honderden jongeren krijgen in de loop van het jaar de nodige vorming. Honderden vertrekken voor een gans jaar vrijwilligerswerk of voor een korte ervaring van indompeling in de salesiaanse zending in alle continenten.

Voor de provincie Ecuador, bij voorbeeld, is het vrijwilligerswerk een eerste etappe van het salesiaans roepingparkoers. Voor de provincies in Afrika, Amerika en Azië is het vrijwilligerswerk een kans van deelname aan het Europa Project, vermits veel jongeren na hun terugkeer in het vaderland de pijlers zullen worden van de jeugdpastoraal in de Europese landen.

Voor de gemeenschappen die vrijwilligers opnemen is die ervaring de kans om ons leven voor de jongeren 24 uur lang open te stellen en het salesiaans charisma te delen.

Het is werkelijk ontroerend de getuigenissen te aanhoren van zoveel jonge salesianen die hun roepingparkoers begonnen zijn met vrijwilligerswerk (www.sdb.org/AGORA).

Ik nodig jullie uit om te bidden opdat steeds meer salesiaanse gemeenschappen zouden open staan voor vrijwilligerswerk! Ik nodig jullie ook uit te bidden opdat meer salesianen tijd zouden leren wijden aan het begeleiden van jonge vrijwilligers! Ik nodig jullie uit om te geloven in de jongeren, want zij kunnen heel goede missionarissen worden!

Vacláv Klement SDB
Raadslid voor de Missies

Missionarissen *ad gentes* uitzenden is nodig voor een vernieuwde evangelisatie van het Amerikaanse continent

Bij een groot deel van het mensdom en in veel sectoren van de Amerikaanse maatschappij is de naam Jezus nog onbekend. We hoeven slechts te denken aan de nog niet gekerstende inheemse bevolkingsgroepen of aan de niet-christelijke religies zoals de Islam, het Boeddhisme of Hindoeïsme, in het bijzonder onder de immigranten uit Azië.

Dat dwingt de kerk in Amerika ertoe zich in te schakelen in de *missio ad gentes*. Het nieuwe evangelisatieprogramma in het Amerikaanse continent waar veel pastorale projecten op gericht zijn, mag niet beperkt worden tot het revitaliseren van het geloof van de geregelde gelovigen, maar het moet ook streven naar het verkondigen van Christus daar waar Hij nog niet gekend is.

Evenzo worden de particuliere kerken in Amerika opgeroepen om hun missionaire inspanningen uit te breiden tot buiten de grenzen van het continent. Zij mogen de ontzaglijke rijkdommen van hun christelijk erfgoed niet voor zichzelf houden. Het gaat hier over miljoenen mannen en vrouwen die, zonder geloof, de ergste soort armoede lijden. Geconfronteerd met die armoede zou het fout zijn geen evangelisatie inspanning aan te moedigen buiten het continent met het excuus dat er nog zoveel te doen is in Amerika of te wachten tot de Kerk in Amerika het - in principe utopisch - punt bereikt van volledige maturiteit.

Hopend dat het Amerikaanse continent, in overeenstemming met zijn christen vitaliteit, zijn rol zal spelen in de grote taak van de *missio ad gentes*, maak ik de praktische voorstellen van de Synode vaders tot de mijne: "om een grotere samenwerking tussen de zuster kerken te verwezenlijken; missionarissen te zenden (priesters, religieuzen en leken) binnen het continent en erbuiten; missionaire instituten te verstevigen of te creëren, de missionaire dimensie te vergroten van het godgewijde en contemplatieve leven; groter impuls te geven aan de missionaire promotie, opleiding en organisatie.

Johannes Paulus II, *Ecclesia in America* Nr. 74.

Door het vrijwilligerswerk ontdekte ik mijn salesiaanse missionaire roeping

Toen ik afgestudeerd was aan de universiteit viel mijn oog toevallig op een aankondiging van het *Salesiaanse Leken Missionaris (SLM)* programma van de New Rochelle proviencie. Het was mijn eerste kennismaking met Don Bosco en zijn charisma.

Ik heb nooit een avondwoordje vergeten dat ons gegeven werd kort voor ik vertrok als missionaire vrijwilliger; er werd ons gezegd dat onze zending betrekkelijk eenvoudig was: Christus zijn voor de jongeren die wij ontmoeten en Christus in hen trachten te ontdekken. Vaak heb ik over die woorden nagedacht. Een keer, in het *Hogar Maria Auxiliadora*, een weeshuis gerund door de Zusters in Cochabamba, Bolivië, in volle chaos van een bijzonder vermoeiende dag, gaf een jongen die ik me nog goed herinner, mij een prentje dat ik vlug aannam en in mijn zak stopte. Later, bemerkte ik dat het een afbeelding van Jezus was, die hij uit een tijdschrift geknipt had. Nadenkend over dat klein geschenkje was ik er zeker van dat de chaotische dingen van die dag toch zouden gebeurd zijn; maar was ik me meer bewust geweest van Jezus' aanwezigheid, had de jongen misschien Christus in mij kunnen herkennen.

De ervaringen die ik opdeed zowel in Bolivia als in Sierra Leone, waren zeker vervuld van genade. Er waren momenten waarop Christus werkelijk aanwezig was.. Mijn salesiaanse religieuze roeping zelf werd er aangemoedigd, groeide en werd krachtiger terwijl ik gedurende twee en een half jaar werkte als missionair vrijwilliger. Die ervaringen gaven mij de nodige moed om mijn religieuze roeping met een stevig 'ja' te benatwoorden. In feite kan ik mij geen enkel moment herinneren tijdens mijn roepingonderkenning waarop het bijgekomen verlangen om de Heer in een vreemd land te dienen niet aanwezig was.

Zodra ik het noviciaat begon was ik natuurlijk maar al te vurig om naar de Algemeen Overste te schrijven en mezelf aan te bieden om als missionaris te werken overal waar hij me wenst te zenden. Zo werd ik na mijn postnaviciaat naar Zuid-Afrika gezonden. Tijdens de zendingseucharistieviering benadrukte de toenmalige provinciaal Fr. James Heuser dat - "ondanks de roepingschaarste - onze ogen, zoals die van Don Bosco, verder moeten kijken dan de huidige situatie, degenen moeten erkennen wier nood groter is en dat onze harten manieren moeten zoeken om hen te helpen, ook ten koste van offers." Ik blijf steeds dankbaar voor de steun en de edelmoedigheid van mijn eigen provincie SUE!

Mijn stagejaren in Zuid-Afrika brachten mij een weelde van nieuwe ervaringen. Ik coördineerde de jeugdretraites in ons retraitehuis in de buurt van Johannesburg, alsook het team van de jeugdpastoraal. Alhoewel wij diverse programma's aanbieden, focussen wij voornamelijk op onze "Love Matters" retraite, die vijf dagen duurt. De cursus die een programma van gedragswijziging behelst is sinds zijn aanvang in 2001 geëvolueerd. Het is een concrete en praktische benadering speciaal gericht op teenagers die niet alleen de eerste dragers van het virus zijn, maar die ook leven in het land met het hoogste aantal HIV gevallen in de wereld.

Terwijl ik mijn theologie studies doe hier in Jeruzalem, kijk ik ernaar uit om naar mijn Vice-Provincie Zuid-Afrika terug te keren voor om het even welke opdracht. De weg zal vast en zeker gevuld zijn met ervaringen en uitdagingen en groeikansen. Mijn gebed is erop gericht beschikbaar te blijven en open voor al wat de Geest me zal aanbieden

Br. Sean McEwin
Canadees missionaris in Zuid-Afrika

SALESIAANSE MISSIONAIRE INTENTIE

Voor alle missiegroepen van de Zuidelijke Kegel Regio

Opdat al de salesiaanse gemeenschappen van de Zuidelijke Kegel Regio (Argentinië, Brazilië, Chili, Paraguay en Uruguay), als bijdrage aan de Salesiaanse Missiedag 2011, de jongeren zouden weten in te schakelen in de missiegroepen.

De Zuidelijke Kegel Regio heeft haar eerste bijeenkomst over Missionair Vrijwilligerswerk in mei 2011 gehouden in São Paulo. De missiecultuur van de Regio bevat verscheidene groepen van het 'Missionair Kindsheid Genootschap', met de mogelijkheid voor jongvolwassenen om zich in te zetten voor missionair vrijwilligerswerk. Laten wij bidden dat die beweging alle provincies zou mogen bereiken, zodat de uitnodiging van het 26AK. 49 ook werkelijkheid wordt in die Regio: "Het voorbeeld volgend van Jezus' liefde, promoten de salesianen de missionaire geest, stellen zij personeel ter beschikking van de Algemeen Overste voor de missio ad gentes, en moedigen zij missionaire roepingen aan onder de leken en in de gezinnen."